

tive Folkeparti beklager sig over vor Stilling her; de Radikale og Socialdemokraterne beklager sig over, at vi ikke er gaaet videre. Jeg er overbevist om, at vi netop er gaaet langt nok, og at det er ad den Vej, vi skal ud med Hensyn til Ekspropriationen.

Som Udtryk for det konservative Folkepartis Stilling til hele Jordspørgsmaalet er der stillet og motiveret et Lovforslag som Ændringsforslag af det ærede Medlem fra Præstø Amt, og man kan næsten blive imponeret af det, naar man ved første Øjekast ser, at det bestaar af 32 Paragraffer. Men læser man Ændringsforslaget nøjere igennem og faar det godt sigtet, saa vil man finde, at der kun er et Par enkelte mere reelle Ting deri, hvorved det skiller sig fra Regeringsforslaget og fra den Stilling, som Venstre har indtaget til hele Jordspørgsmaalet. Efter min Mening er der for det første den ene reelle Afvigelse fra vort Standpunkt, som angaar den Pris, der skal gives for Jorden. De Landbrugere, som kan komme i Besiddelse af Jord efter Loven, skal betale den Pris, der er paa Jorden i Øjeblikket, uden at have Udsigt til, til Trods for de høje Jordpriser, der er i Øjeblikket, at faa den noget nedsat i Fremtiden. Her har Venstre netop bl. a. ogsaa paa Grund af de abnorme Tider, vi lever i, kunnet gaa til to Omvurderinger, saaledes at den, der kommer i Besiddelse af Jord, har Betingelse for at faa den noget billigere, da de to Omvurderinger skal finde Sted indenfor den første 10-aarige Periode. Men efter det konservative Forslag har de ingen Udsigt dertil, og derfor tror jeg, at de høje Jordpriser i Øjeblikket i Forbindelse med manglende Udsigt til at faa Jorden omvurderet vil bevirke, at meget faa vover at binde an med disse Brug i Øjeblikket.

En anden Bestemmelse i de Konservatives Forslag, der afviger fra de andre Partierts Stilling, er den, at Landbrugerne kan udbetale den Pris, som Jorden bliver ansat til. Her mener vi, at der kan være Grund til at gøre et Forsøg, saaledes at den Jord, der er i Statens Eje, den, der kommer fra Len og Stamhuse i hvert Fald, bliver i Statens Eje. Det er altsaa, som jeg udtalte ved første Behandling, paa en Maade en Nyorientering, et Forsøg, som Venstre kan være med til at gøre.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at de, der kan komme i Betragtning her, bliver Kapitalister — det var det Udtryk, det ærede Medlem be-

nyttede — i Stedet for ubemidlede Landarbejdere, skal jeg sige, at jeg tror rigtig nok ikke, man behøver at opholde sig ret længe ved den Udtalelse. Jeg mener, om jeg maa bruge det Udtryk, at man skal længere ind i Byen for at faa Folk til at tro det. Tror det ærede Medlem, at hvor der er sat en Begrænsning for, hvad vedkommende kan faa, nemlig en Begrænsning til 7 ha., og hvor der ikke er Spor af Adgang til Spekulation — at mange velhavende vil søge at komme i Betragtning der? Det tror jeg ikke, ret mange vil mene. Vi har naturligvis ikke i Lovforslaget skelnet mellem, om de vedkommende har en 500 Kr. mere eller mindre, men de skal være i Besiddelse af de nødvendige Midler for at drive et saadant mindre Landbrug. Man kan naturligvis tænke sig, at der vil komme flere Ansøgere, end man kan imødekomme, og saa kan det maaske være nødvendigt at lade dem, der er bedst stillede, foreløbig gaa ud og sikre sig paa anden Maade.

Den ærede Ordfører (Hauge) udtalte med Hensyn til de 80 000 Tdr. Land, jeg mener kommer frem ved Vedtagelsen af Lovforslaget om Aihændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder og Lovforslaget om Len og Stamhuse, at de ikke vilde komme straks. Jeg er fuldstændig klar over, at det vil tage en Del Aar; men naar det ærede Medlem tilføjede, at vi jo end ikke har vedtaget Lovforslaget om Len og Stamhuse, maa jeg dog sige, at det kan meget hurtigt ske. Det ser nemlig ud til, at der indenfor det Udvalg, som har med Sagen at gøre, ikke findes større Uoverensstemmelser, og at det derfor maa kunne lykkes i en meget nær Fremtid at gennemføre dette Lovforslag.

Den ærede Ordfører udtalte, og i den Henseende var det ærede 5te Medlem for Københavns Amt (N. Frederiksen) og for Resten ogsaa den højtærede Landbrugsminister enige med ham, at det er aldeles nødvendigt at faa Ekspropriationsparagraffen vedtaget. Nu er det naturligvis, som sagt, rigtigt, at der vil gaa en Aarrække, før Præstegaardsjorden kommer frem, men efter min Mening vil det dog gaa noget hurtigere, end det ærede Medlem forudsætter. Der er heller ingen Tvivl om, at det ikke vil vare saa længe, efter at Lovforslaget om Len og Stamhuse er vedtaget, før den heromhandlede Jord kommer frem. Nu siges det, atovre i Jylland er der ikke ret meget Præstegaardsjord og heller ikke mange Len og Stamhuse, og hvorledes skal det saa gaa der, spørger